

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca” wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpisanie wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,30 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,89 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 3-linowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłusto) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Drak i wydawnictwo „Drwęca” Sp. z o. p. w Nowemnieście.

Adres telegr.: „Drwęca” Nowemiasto-Pomorze.

ROK XIV.

NOWEMIASTO-POMORZE SOBOTA, DNIA 10 MARCA 1934

NR. 29

Koniec wojny celnej polsko-niemieckiej.

Warszawa. W środę, dnia 7 marca, nastąpiło w Warszawie podpisanie układu, likwidującego polsko-niemiecką wojnę celną. Wojna gospodarcza trwała od 1925 r. Umowa ta ma wielkie znaczenie, to też wypada ją bliżej naświetlić i wyjaśnić.

Poniżej podajemy nasamprzód oświadczenie, które w tej materii daje p. Roman.

W poniedziałek bowiem w sali Zielonej Ministerstwa spraw zagranicznych odbyła się narada, podczas której radca Roman, kierownik delegacji polskiej, która prowadziła rokowania z delegacją niemiecką, kierowaną przez posła Moltkego, udzielił prasy wyjaśnień:

„Polska, tak wywołał on, znosi obowiązujące dla towarów niem. cła maksymalne, obowiązujące od jesieni, wyższe o 200 proc. od cła autonomicznych. Równocześnie znosi antynie miecką listę zakazów przywozu, skierowaną specjalnie przeciwko szeregowi importowanych z Niemiec towarów. Wreszcie znosi okólnik, wydany przez min. skarbu w marcu 1926-go r., zakazujący przywozu towarów, reglamentowanych przez niemieckie porty i koleje.

Niemcy natomiast znoszą t. zw. „Obertarif”, tj. maksymalną taryfę celną, zastosowaną do przywozu z Polski.

Zawarliśmy, tak wywołał on dalej, osobną konwencję sanitarno-weterynaryjną, która umożliwia nam tranzyt naszych produktów hodowlanych na zachód Europy, do Francji, Belgii, poprzez terytorium niemieckie i kanał kiloński. Dotąd bowiem musieliśmy nasz transport artykułów hodowlanych kierować przez Czechosłowację, Austrię, Szwajcarię i Francję, co się nieraz ujemnie odbijało na stanie produktów.

Towary obu krajów w obrocie — wzajemnym — będą mogły korzystać z t. zw. autonomicznej niższej celi. Samo pochodzenie towarów; polskie czy niemieckie, nie może stanowić powodu odmowy takiej niższej.

W zakresie wywozu masła do Niemiec otrzymaliśmy zapewnienie, że zostaną poczynione przez władze Rzeszy odpowiednie zarządzenia, aby wywóz tego polskiego artykułu do Niemiec mógł się odbywać w ramach udzielonego nam kontyngentu.

Kwestia żeglugi została uregulowana w drodze prywatno-prawnej umowy pomiędzy „Żegluga Polska”, a niemieckimi liniami okrętowymi, które utrzymują ruch pomiędzy Hamburgiem i Gdynią względnie Bremą. Umowa ta dzieli tonaż przewozowy pomiędzy polskie i niemieckie linie. Co do transportów przez port w Hamburgu przewidziany jest wzrost udziału Polski w ogólnym transporcie w razie zwiększenia się transportów — tak że przy wysokości 100.000 tonn rocznie udział ten wynosi 50 proc. Transporty przez Bremę są dzielone w każdym wypadku na połowę pomiędzy linię polską i linię niemiecką.

W dziedzinie wyrobów hutniczych Polska otrzymuje kontyngent wywozu do Niemiec. Niemcy zaś cofają równocześnie zakaz wywozu złomu z Niemiec dla hut naszego G. Śląska. Układ przewiduje możliwość eksportu do Niemiec 42.000 tonn żelaza rocznie.

Umowa powyższa jest pierwszym stadium ponownego nawiązania wzajemnych stosunków gospodarczych. Przy jej zawieraniu starano się o zakreślenie pewnych ścisłych granic, aby nie stwarzać gwałtownego przejścia.

Jak się ułożą w przyszłości obroty handlowe z Niemcami, dzisiaj nie można prorokować. Zdaniem p. Romana, nie należy się spodziewać znaczących odchyśleń. Obroty handlowe polsko-niemieckie winny wzrosnąć o 25 do 30 proc. obecnego ich stanu. Obie delegacje uważały, że nie należy robić daleko idących projektów w pierwszym stadium porozumienia.

Nie uzyskaliśmy kontyngentu eksportu węgla, gdyż za to trzeba by było dać Niemcom zbyt wielkie rekompensaty. Co do przewozu bawełny, to niebezpieczeństwa niema ze strony Bremy, gdyż nasza taryfa przewozowa przewiduje stopniowy wzrost stawek celnych od bawełny, przechodzącej drogą lądową. Rolnictwo nie uzyska żadnych korzyści wobec istnienia w Niemczech kontyngentów przywozowych. Należy natomiast oczekiwać wzrostu eksportu naszego drzewa, nafty i produktów naftowych, a w pewnym stopniu i żelaza.

Jak przyjmie polski przemysł umowę, dzisiaj jeszcze trudno przewidzieć.

Co do portów polskich, p. Roman się wyraził, że Gdynia i Gdańsk stanowią nadal największą troskę, a protekcyjizm w stosunku do nich jest czynnikiem ich rozbudowy.

Jakie jest zdanie posła Klubu Narodowego p. Rymara co do tej umowy z Niemcami?

Wywołał on, jak następuje:

„W dniu 15 czerwca 1925 r. rozpoczęła się między Polską a Niemcami wojna handlowa. Ówczesny rząd Władysława Grabskiego za zgodą całego obozu narodowego przyjął wezwanie do wojny. Niemcy, którzy brali z Polski połowę towaru, wywołanego przez Polskę w świat, myśleli, że Polska się ugnie i upokorzy, że tej wojny nie wytrzyma. Polska dużo ucierpiała: wzmożło się bezrobocie, zachwiał się złoty. Ale rząd nie ustąpił. Powoli i Niemcy przekonali się, że Polski nie pokonają, a sami ponoszą wielkie straty. Polski rząd i polski handel zaczęli unikać zakupów w Niemczech i szukać

innego kupca na polski towar. Rozwinął się handel z Anglią, z Włochami, ze Szwecją, z Francją, z Rosją, nawet z dalekimi zamorskimi krajami. Fabrykanci niemieccy zaczęli żałować i narzekać na straty, jakie z tego powodu ponoszą. Ale rząd niemiecki, chcący Polskę wyniszczyć jak najbardziej, szedł dalej po drodze walki.

I przyszedł potem lata, w której pomajowe rządy Polski wyciągnęły do Niemiec rękę zgody. Doszło nawet do podpisania dwu umów: gospodarczej i t. zw. likwidacyjnej. Niemcy wprowadzili w życie tylko tę drugą umowę. Dawała im ona wielkie zyski, bo zostawiała w Polsce 80.000 Niemców i około 200.000 hektarów roli w rękach kolonistów niemieckich. Umowy handlowej Niemcy jednak mimo obowiązku nie wprowadzili w życie.

Lata ostatnie zmniejszyły bardzo znacznie handel międzynarodowy. Obroty handlu światowego spadły z 67 miliardów dolarów złotych w r. 1929, na 22 miliardy dolarów złotych w r. 1933. Zmniejszył się wywóz Polski, spadł do jednej trzeciej wywóz Niemiec. Handel między Polską a Niemcami, mimo wojny, odbywał się różnymi drogami, ale oczywiście zmalał. W r. 1933 Polska przywoziła z Niemiec towaru za około 155 milj. zł, a wywoziła do Niemiec towaru za około 165 milj. zł. W latach dawniejszych Polska kupowała w Niemczech towaru za blisko 1 miliard dzisiejszych złotych. Dziś oczywiście każde państwo stara się o to, aby jak najwięcej swoich towarów zagranicą sprzedać i jak najmniej towarów zagranicznych kupić. Tę intencję mają niewątpliwie i Niemcy.

Nie trzeba się łudzić, że zaprzestanie wojny handlowej między Polską a Niemcami pozwoli naszym rolnikom na sprzedaż do Niemiec masła, świń, jaj, drobiu itd. w wielkich ilościach. Niemcy już się dostatecznie zabezpieczyli przed tym naszym najazdem. Oczywiście coś niecoś Niemcom sprzedamy. A i Niemcy postarają się o to, aby nam ze swoich towarów możliwie jak najwięcej sprzedać!

Dopiero po dłuższym czasie okaże się, kto na tej umowie wyszedł dobrze, a kto źle albo lepiej.

Obawy co do żeglugi niemieckiej.

Na jesień ubiegłego roku po ogłoszeniu umów polsko-gdańskich wyraziłem obawę, że te umowy wyjdą na dobre przedewszystkiem Gdańskowi. Nie długo na potwierdzenie słuszności tych moich ostrzeżeń czekałem. Już grudzień 1933 r. przyniósł Gdańskowi znaczne ożywienie. Dziś otrzymałem cyfry przeładunku towarowego w porcie gdańskim za styczeń 1934 r. Oto porównanie: w styczniu 1933 r. wywieziono przez Gdańsk z Polski 385.145 tonn, w styczniu 1934 r. — 601.874 tonn, czyli o okragle 217 tys. tonn więcej. Przywieziono przez Gdańsk do Polski: w styczniu 1933 r. — 24.809 tonn, w styczniu 1934 r. — 51.750 tonn — dwa razy więcej. **Przywóz do Polski i wywóz z Polski ogólnie się zmniejszyły. Mimo to Gdańsk zyskał. Kto traci? Gdynia!**

Obysmy na nowych umowach nie wyszli podobnie, jak na umowach polsko-gdańskich!

Już 15 marca zapanuje pokój celny polsko-niemiecki.

Warszawa, 8.3. W dniu wczorajszym p. Minister Spraw Zagr., Beck i poseł niemiecki w Warszawie, p. von Moltke, podpisali protokół polsko-niemiecki, dotyczący zniesienia zarządzeń bojowych i t. zw. konfliktu gospodarczego polsko-niemieckiego.

Protokół ten będzie ratyfikowany, jednakże postanowienia jego stosowane będą już z dniem 15 bm. Wynikiem tego protokołu będzie usunięcie anormalnych stosunków w obrocie gospodarczym polsko-niemieckim.

Znamienny list.

Poznań. Na ręce prezydenta m. Poznania, p. Cyryla Ratajskiego, nadszedł list b. niemieckiego nadburmistrza m. Poznania, dra Wilmsa, treści następującej:

„Wielce Szanowny Panie Prezydencie! Ze względu na stosunki przyjacielskie, nawiązane między naszymi krajami, daję wyraz przekonaniu i życzeniu, aby one i dla m. Poznania okazały się owocne. W tej myśli składam Panu uprzejme pozdrowienia. Dr. Wilms, tajny radca rejenyjnny, pozasłużbowy nadburmistrz.”

Interpelacje Klubu Narodowego.

Klub Narodowy zgłosił trzy interpelacje, a mianowicie: Do prezesa rady ministrów w sprawie działalności żydowskiej organizacji bojowej Brith Trumpeldor.

Do p. ministra sprawiedliwości w sprawie nadużywania aresztu śledczego dla celów politycznych i traktowania aresztowanych przez władze policyjne i sądowe.

Do p. ministra spraw wewnętrznych w sprawie uniemożliwienia obrad rady miejskiej w Gnieźnie w wojew. Pomorskiem.

Konferencja w Belwederze.

Dn. 8 bm. o godz. 1-ej po południu odbyła się w Belwederze konferencja, w której wzięli udział p. Prezydent Rzplitej, p. minister spraw woj-skowych marsz. Piłsudski oraz wszyscy premierzy rządów pomajowych, a więc pp.: Bartel, Jędrzejewicz, Prystor, Sławek i Switalski. Przedmiot narady trzymany jest w ścisłej tajemnicy, podobno omawiano szereg ważnych zagadnień państwowych, wśród nich sprawę zmiany Konstytucji. Potwierdza to coraz bardziej utrwalające się w kołach politycznych przekonanie, że ustawa Sejmu z dnia 26 stycznia kwestji ustrojowej nie przesądziła i że na ten temat można oczekiwać jeszcze jakichś niespodzianek.

Konferencja w Belwederze obudziła oczywiście w pewnych kołach olbrzymie zainteresowanie i dała pole dla mnóstwa pogłosek. Mówiono więc o przygotowujących się zmianach w rządzie, a nawet, co brzmi mało prawdopodobnie, o rozwiązaniu izb ustawodawczych. Przypuszczać należy, że niedługo już wyniki konferencji uwi-docznia się w jakichś posunięciach czynników decydujących.

Ważne orzeczenie Sądu Najwyższego w sprawach prasowych.

Warszawa. Izba Pierwsza Karna Sądu Naj-wyższego ogłosiła motywy w sprawie prasowej, mające znaczenie zasadnicze. Sąd Najwyższy roz-patrywał skargę kasacyjną, wniesioną przez „Dziennik Lubelski” i orzekł, że podjęcie fałszywych wiadomości w rozumieniu art. 170 k.k., ścigające-go tego rodzaju przestępstwa prasowe, należy pod-ciągnąć informację fałszywe nie tylko obiektywnie, ale i subiektywnie. **Sądy mają obowiązek badać, czy osoba, rozsiewająca takie pogłoski, była świadoma ich fałszu.**

Tysiącom robotnikom polskim we Francji grozi utrata pracy.

Paryż. Część prasy francuskiej przynosi wiadomośc, że już w najbliższej przyszłości — ma być zwolnionych przeszło 20.000 robotników z kopalń węgla w północnej Francji. Zarządy kopalń otrzy-mać miały już specjalne polecenia ze strony rzą-du w tej sprawie.

Wiadomość powyższa wywołała zrozumiałe zaniepokojenie wśród robotników emigrantów pol-skich, którzy stanowią większość robotników ko-palnianych w północnej Francji. Organizacje za-wodowe górników polskich zamierzają zwrócić się do odnośnych władz celem sprawdzenia tej wiadomości i ewentualnego interwenjowania.

Prezes związku robotników polskich Rejer i sekretarz generalny Kalinowski przybyli w tej sprawie do Paryża celem sprawdzenia tych infor-macji i interwenjowania u odpowiednich władz.

Olbrzymie trzęsienie ziemi w Chile.

200 zabitych, olbrzymia ilość rannych.

Nowy Jork. Wedle ostatnich wiadomości z Santiago de Chile trzęsienie ziemi, jakie nawie-dziło ostatnio południowe prowincje chilijskie, wy-rządziło na znacznym obszarze katastrofalne spu-stoszenia.

W mieście Valdivia i okolicach uległo zawale-niu kilkanaście domów, przyczem pod gruzami zasypanych zostało około 200 ludzi.

Trzęsieniem ziemi zaskoczony został pociąg, zdążający z Valdivia w kierunku północnym. Wszy-stkie wagony wywróciły się i uległy częściowo rozbiciu, przyczem kilkunastu pasażerów poniosło śmierć. Tor kolejowy na przestrzeni 20 km. został zupełnie zniszczony.

Komunikacja z terenami, nawiedzonymi kata-strafą żywiołową, jest całkowicie przerwana.

Liczba zabitych wynosi — wedle powierzchownych obliczeń — około 200 osób, liczba rannych jest znacznie większa.

Sesja sejmowa ma się ku końcowi.

Zniesienie sądów doraźnych. — Pełnomocnictwa dla p. Prezydenta Rzeczypospolitej. O podwyższenie dożywotniego uposażenia P. Prezydenta z 1200 na 3000 miesięcznie.

Warszawa, 6. 3. Dziś odbyło się posiedzenie Rady Ministrów. Postanowiono uchylić postępowanie doraźne przed sądami powszechnymi, wprowadzone rozporządzeniem z dnia 26. VIII. 1932 r. w stosunku do wszystkich przestępstw, tem rozporządzeniem objętych, z wyjątkiem spraw szpiegowskich.

Pozatem Rada Min. postanowiła wnieść na Sejm projekt ustawy o pełnomocnictwa dla Pana Prezydenta Rzeczyposp. na okres od zamknięcia bieżącej sesji do następnej sesji zwyczajnej.

Warszawa. Sesja budżetowa ma się już ku końcowi. Uchwalony przez Radę ministrów projekt ustawy o pełnomocnictwach wpłynął do Sejmu i wkrótce będzie uchwalony przez większość rządową. W tym tygodniu Sejm będzie obradował we czwartek i w piątek. W przyszłym zaś tygodniu zbierze się na jedno tylko posiedzenie. Sesja ulegnie zamknięciu prawdopodobnie około czwartku, 15 bm. Dlatego też z nadzwyczajnym pośpiechem są obrabiane wszelkie projekty, które rząd przedłożył Sejmowi.

Porządek dzienny wtorkowego posiedzenia był nader obfity. Wśród wielu spraw na czoło wysunęła się dyskusja nad rządowym projektem o dożywotnim uposażeniu Prezydenta Rzeczypospolitej. Uposażenie to wynosiło dotychczas 1.200 złotych miesięcznie, a na przyszłość ma wynosić 3.000 zł. Rząd motywuje to koniecznością dostosowania dotychczasowej ustawy do nowych przepisów uposażeniowych.

Los emerytów. Obniżka.

Przy sposobności uchwalania budżetu państwowego na r. 1934—35 zarówno w komisjach Sejmu, jak i w Senacie złożono oświadczenia o zamiarze odjęcia emerytom dodatku mieszkaniowego.

W obecnym okresie powszechnego przygnębienia i apatii mało kto zdaje sobie sprawę z rozmiarów klęski, która znowu ma dotknąć najszlachetniejszy element społeczeństwa, mający za sobą nawet duże zasługi w pierwszym okresie budowy państwa. Warto przypomnieć, że emerytom państwowym odjęto od r. 1931 po dzień dzisiejszy 34—40 proc. ich uposażeń. Mimo to subskrybowali oni 4 miliony zł na pożyczkę narodową, obciążając dobrowornie swe emerytury w nadziei, że może przynajmniej w ten sposób uchronią się od dalszych obniżek.

Tymczasem zapowiedziane odjęcie dodatku mieszkaniowego grozi im dalszą utratą około 18 proc. tych zmasakrowanych emerytur, które przecież nawet znacznie mniejszego ciężaru udźwignąć nie są zdolne.

Każde praworządne państwo stara się chronić swoich urzędników, także tych, którzy przeszli w stan spoczynku, raz dlatego, że im się to słusznie należy, powtóre dlatego, aby nie zniechęcać do służby państwowej sił świeżych. Obniżanie zapatrzeń emerytalnych w ciągu 3 lat o 58 proc. jest ciężką krzywdą, ale jest też błędem, nie przyniesie rzeczywistej korzyści skarbowi, a jako ogniwo polityki fiskalnej tłumaczy likwidację dziesiątków tysięcy przedsiębiorstw handlowych i zmniejszenie dochodów skarbowych.

Wymiana zniszczonych banknotów.

Bank Polski rozstał okólnik do swoich oddziałów w sprawie procedury wymiany zniszczonych banknotów bankowych. Bez ograniczeń wymieniane mają być tylko banknoty, niepozabawione znaku wodnego oraz więcej niż jednej trzeciej powierzchni biletu bądź też trzech cyfr numeracji i jednego podpisu. Wymiana bardziej zniszczonych biletów wymaga każdorazowej zgody dyrekcji Banku w Warszawie, przyczem potrącane będą koszty druku biletów.

Wierna przyrzeczeniu matki

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy).

Była niewinna, czuła to wyraźnie, ale wiedziała, kto popełnił zbrodnię i wolała życie oddać, niżeli go zdradzić... A na myśl, że ten, którego osłaniała tak zazdrośnie przed sprawiedliwością, mógł być wybrany jej serca, Dunbar uczuł ostre szpony zazdrości, pijące się w piersi i nie wiedział sam, czyby nie wolał widzieć ją na marach, aniżeli żoną takiego nędznika.

Noc cała zeszła mu na rozmyślanie, a choć żona dozorczy dwukrotnie zaglądała do pokoju, odprawił ją milczącym ruchem ręki. Nareszcie nad ranem jakieś technienie życia powiało nad martwą postacią. Ciężkie powieki podniosły się ociężałe, a zamglone oczy jakby z sennem zdziwieniem spojrzęły w głąb jego zrenic.

— Przychodzi do przytomności — szepnął Dunbar gorączkowo do mrs. Singleton, która z dzieckiem na ręku stanęła w progu. — Teraz wszystko zależy

Przeciwko samowoli władz przy wymiarach podatkowych.

Jak adwokat umiał się uporać z Urzędem Skarbowym?

Niedawno temu prasa codzienna podała wiadomość, że jednemu ze znanych adwokatów warszawskich, który złożył zeznanie o dochodzie na rok 1933, obejmujące 30.000 zł. dochodu, Urząd Skarbowy ustalił ten dochód na 100.000 zł. i wymierzył odpowiedni podatek dochodowy.

Adwokat ten, wychodząc z założenia, że Urząd Skarbowy musi posiadać niezbitę dowody, że dochód jego wyniósł istotnie 100.000 zł, wyciągnął wniosek, iż brakujące 70.000 zł. zostały mu skradzione przez jego plenipotenta.

Wobec tego zaskarżył swego plenipotenta o kradzież do prokuratury i zawiadomił o tem dotyczącą władzę skarbową, uprzedzając ją, że będzie musiała udowodnić w sądzie tę kradzież.

Skutek nastąpił bardzo szybko. Władza skarbową natychmiast zawiadomiła adwokata, że jej wymiar jest wynikiem pomyłki i że uznaje w całości zeznanie adwokata o dochodzie, opiewającym na sumę 30.000 złotych.

Sumiennego zeznania podatkowego władzom wymiarowym zmienić nie wolno.

Jeżeli obywatel składa zeznanie sumienne i odpowiada prawnie za zgodność jego faktycznym stanem swoich dochodów, to władzom wymiarowym nie wolno według własnego uznania zmieniać dochodu płatnika, albowiem jest to prawnie niczem nieuzasadnione. Władza wymiarowa tylko wtedy może zmienić zeznanie płatnika, kiedy mu udowodni, że dopuścił się fałszerstwa. Ale wtedy obowiązana jest do pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej.

Dwukrotne oszacowanie jednego i tego samego placu budowlanego, przylegającego do dwóch ulic.

Notujemy fakt pogwałcenia prawa przez władze wymiarowe Urzędu Skarbowego w Łodzi. Władze wymiarowe wyznaczyły od placu narożnego, wychodzącego na ul. Syrokomli Nr. 15 i Gen. Sułkowskiego Nr. 37 — państwowy podatek od placów niezabudowanych, przyczem od jednego i tego samego placu wyznaczyły 2 podatki: pierwszy od ul. Syrokomli Nr. 15 — drugi od ul. Sułkowskiego 37. — Nie dość na tem. Plac ten nabyto w r. 1929, a więc w okresie najlepszej koniunktury za sumę 2.000 zł. Tymczasem Urząd Skarbowy, uważając, że cena placów budowlanych wzrosła w czasie kryzysu, określił jego wartość od ul. Syrokomli Nr. 15 na sumę 4.200 zł., a od ul. Gen. Sułkowskiego na sumę 3.300 zł. Jest to jaskrawym dowodem zupełnej dowolności w postępowaniu władzy skarbowej przy ocenianiu wartości placów.

Mimo, że właściciel tego placu, p. Władysław S., trzykrotnie interwenjował w Urzędzie Skarbowym, mimo, że wskazywał na bezprawność dwukrotnego opodatkowania jednego i tego samego placu jednym i tym samym podatkiem, mimo, że wskazywał na dowolność przy określaniu wartości tego placu — Urząd Skarbowy uznał obydwie nakazy płatnicze za prawomocne.

Takie wypadki nieuzasadnionej dowolności, które w dzisiejszych ciężkich czasach szereg niezadowolone i nieufne podatników, winny być z całą stanowczością wypienione z urzędów skarbowych.

Zgon gen. Romera.

Warszawa, 6. 3. Dziś w godzinach przedpołudniowych w szpitalu wojskowym w Warszawie zmarł generał dywizji w stanie spoczynku były inspektor armji Jan Romer.

Generał dywizji Jan Romer urodził się w dn. 3 maja 1869 r. we Lwowie.

Sp. generał Jan Romer odznaczony był krzyżem Virtuti Militari drugiej i piątej klasy, orderem Odrodzenia Polski drugiej i piątej klasy, czterokrotnie Krzyżem walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi, francuskiej Legji Honorowej 2-ej i 3-ej klasy, belgijskim Krzyżem Wojskowym 1-ej klasy, rumuńskim orderem Korony 2-ej kl., węgierskim krzyżem zasługi i wielu innymi odznaczeniami zagranicznymi.

Przeszło 4 miliardy zł wynosi zadłużenie wewnętrzne i zagran. Państwa Polskiego.

Warszawa, 8. 3. Według zestawień Urzędu Statystycznego i na podstawie danych Ministerstwa Skarbu ustalono, że na 1. 1. rb. długi Państwa Polskiego wewnętrzne i zagraniczne wynosiły łączną sumę 4.174.595.000 zł.

Obecny stan zadłużenia Polski, w porównaniu do roku zeszłego, jest niższy, gdyż na 1. 1. 1933 suma naszych długów wynosiła 5.054.466.000 zł. Obniżka zadłużenia nastąpiła głównie skutkiem spadku dolara, na którym zობilibyśmy 880000 tys. zł.

Rok temu każdy obywatel obciążony był 158 zł zadłużenia, obecnie suma ta zmniejszyła się do 130 zł.

od tego, aby ją utrzymać w zupełnym spokoju. Zostaw ją pani, o ile możności samą i nie odpowiadaj na żadne jej zapytania.

Chwył za kapelusz, przygasił lampę i wybiegł z pokoju, ale żona dozorczy zatrzymała go.

— Czy pan nie trafił na jakie nowe ślady?

— Znalazłem drugą połowę koperty, zawierającej testament jenerała Darringtona; ale nie pytaj mnie pani o nic teraz. Dla jej dobra muszę działać w największej tajemnicy. Zawiadam mnie pani słówkiem, co powie doktor. Czy nie było wiadomości od Dysy?

— Nie, żadnych, o ile wiem.

Uściskali sobie ręce i p. Dunbar wskoczył na siodło. Szybkiem galopem przeleciał uśpione jeszcze miasto, ponad którym niebo iskrzyło się błędnymi gwiazdami i przez most, spowity w białe opary mgły, przedostał się na gościniec, wiodący opodal cmentarza, do Elm-Bluff. Tu minąwszy żelazną bramę, jechał stępą wzdłuż długiego, grabowego szpaleru, a gdy, zeskoceżywszy z siodła, uwiązał konia do żelaznego kółka, wbitego w pień starej topoli, rosnącej przed opustoszałym pałacem, różowy brząsk wschodzącej jutrzeńki rozpostarł się już na całym niebie, budząc świat z nocnego snu.

„Oświadczenie księży dekanatu kamińskiego do ks. prob. Wryczy” zostało nam skonfiskowane.

Zamieszczone w Nr. 27 naszej gazety, który wyszedł w poniedziałek, dnia 5 marca, oświadczenie księży dekanatu kamińskiego do ks. prob. Wryczy zostało nam dnia 7 marca, a więc już po znalezieniu się gazety w rękach wszystkich abonentów, skonfiskowane, z zastępującym umotywowaniem:

Sąd Grodzki w Nowemmieście postanawia orzec konfiskatę Nr. 27 czasopism „Drwęca”, „Głos Mazurski” i „Głos Lidzbarski” z powodu artykułu, umieszczonego w tych czasopismach pod nagłówkiem „Oświadczenie księży dekanatu kamińskiego do ks. prob. Wryczy”, albowiem artykuł ten zawiera wszelkie znamiona występku z art. 154 K.K. i § 23 ust. prasowej.

Zarządza się zaraz odebranie wszystkich egzemplarzy Nr. 27 wyżej wymienionych czasopism z drukarni i ekspedycji oraz z miejsc, w których pisma te wystawione są na widok publiczny i z rąk sprzedawców i roznosieli publicznych.

Sędzia grodzki
(—) Łazarewicz
za zgodność
podpis nieczytelny
pom. kanc.

Sprostowanie.

Na podstawie § 11 ustawy prasowej z dn. 7 maja 1874 r. proszę o umieszczenie następującego sprostowania art. p. t. „Nowa jakaś praktyka konfiskacyjna” z n-ru 19 z dnia 15. II. 1934 r.

Nieprawdą jest, jakoby przy konfiskowaniu gazety posługiwano się „Strzelcami”, jako siłami pomocniczymi, natomiast prawdą jest, że „Strzelcy” żadnego udziału w zajęciu gazet nie brali. Maron Jan, członek miejscowego Związku Strzeleckiego, otrzymał jedynie polecenie odniesienia zajętych już gazet na Posterunek.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Budnik, referendarz.

Od Redakcji:

Odnosnie do powyższego sprostowania zaznaczamy, że jest niezbitym faktem, iż Strzelec Maron dopadł do jednej z roznosierek gazet i usiłował jej wyrwać paczkę gazet, otrzymanych do roznoszenia. Odstąpił dopiero od wykonania tego zamiaru, gdy kilku widzów stanęło w obronie dziewczęcia.

Skoro — jak twierdzi sprostowanie — ów „Strzelec” Maron otrzymał tylko polecenie odniesienia zajętych już gazet na Posterunek, to widocznie sam sobie uzurpował w tym wypadku prawo odegrania roli siły pomocniczej Policji.

Sprostowanie.

Na podstawie § 11 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. proszę o umieszczenie następującego sprostowania artykułu pt. „Świetlica Strzelca” z n-ru 17 z dnia 10. II. 1934 r.

Nieprawdą jest, że świetlica strzelecka urządzona została w szkole, natomiast prawdą jest, że świetlica urządzona została w mieszkaniu nauczyciela, który za zgodą Rady Szkolnej Miejskiej odstąpił na ten cel jeden pokój.

Nieprawdą jest, że w czasie otwarcia świetlicy i w czasie trwania zabawy raczono się wódką, natomiast prawdą jest, iż w czasie tym nie raczono się wódką.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Budnik, referendarz.

Dziwne rzeczy w szkole.

Pod powyższym do tego, co już podaliśmy o kierowniku szkoły w Świętem w poprzednim numerze, „Głos Chelmuński” jeszcze podaje bardziej szczegółowy opis tak niesamowitego faktu, że warto mu się jeszcze raz bliżej przyrzeć:

„W czasie wakacyj Bożego Narodzenia zebrał ks. Proboszcz w Świętem dzieci, zrzeszone w „Dziele Dzieciństwa Jezus”, przed Żłobkiem i śpiewając kolendy, objaśnił działwie ustęp pieśni „dziś nam narodzonego”. Nauczyciel pragnąc zohydzić księdza wobec dzieci, taką oto prowadził „lekcję religijny”: „Sztysielście, że ksiądz w kościele mówił, że Pan Jezus dziś się narodził. Takich narodzeń było już 1933 razy, więc ksiądz gupstwo mówił, bo byłoby już 1933 Dzieciątek Jezus, gdyby Pan Jezus corocznie się rodził. Widzicie, jak głupi jest ksiądz. Pan nauczyciel za to jest mądry. Jaki jest pan nauczyciel? Odpowiedź: pan nauczyciel jest mądry. Jeszcze raz wszyscy chórem: pan... nauczyciel... jest mądry...”

A jaki jest ksiądz? (żadne dziecko nie odpowiada). Więc nauczyciel sam odpowiada: Ksiądz jest głupi. Jaki jest ksiądz? Wszyscy chórem odpowiedzą: Ksiądz jest głupi. Jeszcze raz wszyscy chórem Ksiądz jest głupi!”

Tak oto odbyła się podobno lekcja religijny w szkole w Świętem według opowiadania dzieci i ich rodziców.

Kiedy kilkakrotnie silnie zastukała do drzwi, siwa głowa Bedneya podejrzliwie wyjrzała do wnętrza.

— Mister Lennox! — zawołał stary sługa wystraszony. — Co się stało?

— Bedneyu, chcę, abyś mi pomógł w pewnej sprawie; a że tu chodzi o rodzinę twego pana, więc jestem pewien, że chętnie to uczynisz.

— Ja taki stary jestem i złamany, niech się więc pan nie gniewa, że już się nie dam wziąć na żadne kawały.

Przeczuwając niebezpieczeństwo, stary murzyn postanowił trzymać się na baczności, ale bystry wzrok prawnika zbił go z tropu.

— Więc nie zależy ci na tem, aby odkryć mordercę twego pana? To mi się wydaje podejrzaniem.

— Panu przychodzi tak łatwo podejrzewać ludzi... Panu się zdaje, że ja coś wiem, a nie chcę powiedzieć. Przysięgam, że oddałem, com miał, panu Alfredowi.

— Więc będziesz obojętnie patrzył na to, jak wnuczka jenerała Darringtona pokutować będzie za tę zbrodnię?

— Na Boga, paniczku!... Pan coś kręci! Widzi mi się, że pan na dwóch koniach siedzi, ale po czyjej stronie? (C. d. n.).

WIADOMOŚCI.

Nowe miasto, dnia 9 marca, 1934 r.

Kalendarzyk. 9 marca, Piątek, Franciszki Rzymianki.
10 marca, Sobota, 40 Męczenników.
11 marca, Niedziela, 4 p. Srodop., Konstant. w.
Wschód słońca g. 6 — 04 m. Zachód słońca g. 17 — 29 m.
Wschód księżycy g. 4 — 05 m. Zachód księżycy g. 11 — 03 m.

miasta i powiatu.

Z sali sądowej.

Nowe miasto. Na srodowej rozprawie karnej w tut. Sądzie Grodzkim ukarani zostali: Chelkowski J. na 3.— zł, Boguszewscy J. i A. po 10.— zł grzywny za kradzież leśną; Napierski Leon za kradzież na 1 mies. aresztu z zaw. na 2 lata; Sternicki Leon za puszczanie w obieg fałszywych pieniędzy na 50 zł grzywny; Piotrowski Kaz. za uraz cielesny, otrzymane od p. Olszewskiego M. na zakup piwa. Panowie ci dali nawet w prasie sprostowanie, że pieniądze nie zabierali. Sąd jednak stanął na innym stanowisku i wymierzył im karę po 8 mies. więzienia z zawiesz. na 3 lata, Nowek Bron., któremu dwaj główni oskarżeni wrzucili pieniądze w drodze na szosę, ukarany został za paserstwo na 3 mies. z zaw. na 3 l.

Sposzony koń.

Nowe miasto. W ub. czwartek w poł. przeleciał w galopie ulicą Łąkową i Pód Lipami jakiś koń, ciągnąc za sobą tylko przednie koła bryczki i zatrzymał się dopiero na podwórzu obok p. Popielskiego, przed wozownią swego właściciela. Okazało się, że koń należy do m. rzeźn. p. Pienczewskiego, który wyjechał bryczką do Nowogodworu. W drodze powrotnej, zaraz po wyjeździe z Nowogodworu, bryczka z niewyjaśnionych przyczyn się przepołowiła, czem koń się przestraszył i poniósł, zerwawszy lejce. Jadący na bryczce nie odnieśli żadnego szwanku. Koń odniósł dość ciężkie pokaleczenie tylnych nóg.

Z jarmarku.

Lubawa. Środowy jarmark byłby cieszył się dużą frekwencją. Spęd byłby dość znaczny. Handlarze po części wykupił zwłazca bydła młode. Przeciętnie płacono za krowy mleczne dobre od 150—200 zł, lichsze 110—150 zł, za bydło młode, zależnie od jakości i sztuki, 60—180 zł. Między końmi ruch był bardzo słaby, a spęd średni. Poszukiwane były konie robocze, za które płacono do 100 zł, zaś za dobre konie aż do 500 zł. Jarmark zakończył się dość wcześnie z powodu dżdżystego dnia.

Wykrycie sacharyny.

Lubawa. Ostatnio u pewnego Niemca Sp. wykryto w torbacze od rowera minimalną ilość sacharyny, którą przypuszczalnie przemycił przez granicę. W tej sprawie prowadzi się dochodzenia.

Wielka ilość fałszywych monet.

Lubawa. Zaniepokojenie ogólnie wzbudza pojawienie się tu wielkiej ilości fałszywych monet. Szczególną należy zwracać uwagę na fałszywe 1-złotówki, gdyż tych jest najwięcej w obiegu. Wobec pojawienia się dużej ilości fałszywych monet zachodzi przypuszczenie, że na terenie miasta musi chyba istnieć jakaś dobrze zakonstruowana fabryka monet. Na ten temat krąży już od dłuższego czasu różne wersje.

Czyżby nastąpić miała czystka?

Lubawa. Jak wiadomo, do „Strzelca” wszędzie napchało się sporo różnych ciemnych elementów, którzy w organizacji tej czuli dla siebie bezpieczną przystań. Ostatnio jakiś major lustrował tut. „Strzelca” i znać ta lustracja zbyt dobrze nie wypadła. Na temat tejże krąży po mieście różne wersje. Według nich w tut. placówce „Strzelca” tylko niewielu zasługuje na miano „Strzelca”, a reszta to „zbieranina”.

Dziwne postępowanie P. T. R.

Lubawa. Od czasu utworzenia Spółki Prod. Trzody Chlewniej odbywają się bardzo często w Lubawie jak i Nowemmieście spedy bekonów. Terminy tychże ogłasza się w prasie wzgl. zawiadamia się o tem Kółka Roln. Ostatnio sprawa ta szwankuje, gdyż Sekretariat Pow. P. T. R. jakoś co do tego nie dopisuje. N. p. 6 bm. odbył się spęd w Lubawie. Termin nie był należycie ogłoszony. Przedewszystkiem nie było o nim żadnej wzmianki w „Drwęcy”, czytanej przez szeroki ogół rolniczy, co sekretariatowi powinno być wiadomo. Spęd był też bardzo niski i zabrakło bekonów. Władze P. T. R., a zwłaszcza sekretariat rości sobie pretensje do ogłaszania o terminach spędu, a tymczasem robi to nieregularnie, narażając rolników, zjednoczonych w Kółkach, na poważne straty. Gdy na tygodniowych targach płaci się za bekony 30 zł, to na spędach płacono aż 36 zł za ctr. żywej wagi, nie licząc premji. Jeżeli więc nie ogłoszono tego spędu, to bardzo zaszkodziło rolnikom. Taka taktyka pow. władz P. T. R. jest niezrozumiała.

Przy tej okazji podajemy, że następane terminy spędu bekonów odbędą się dla Lubawy 20 bm., a dla Nowogodworu 21 bm. Przy spędzie w Lubawie początek ma Zielkowa, a na końcu Lubawa. Dla orientacji podaje się, że waga bekonów musi się wahać, od 166—190 ft. i muszą mieć wyrównane łopatki i szynki. Kółkowicz.

Warcholska robota potępiona.

Targowisko. Swego czasu w pochodzie radosnej twórczości zamierzano tu utworzyć „Strzelca”. Do naszej wioski zjechał osobiście nawet pewien nauczyciel z Lubawy. „Strzelca” założycie nie zdołano, zato sklecono jakieś Koło B.B. czy też Kółko Rolnicze. To nowe Kółko Rolnicze nie skupiało w swych szeregach ogółu roln., gdyż należało ono do parafii. Kółka Roln. w Samplawie, z tem udogodnieniem, że co drugie zebranie odbywało się też w Targowisku. Sanacyjnemu tworowi nie spodobało się to i usiłowano na wszelki sposób oderwać wszystkich rolników od Kółka Roln. w Samplawie i przyłączyć do secesyjnego Kółka Roln. w mieście. Czynieili oni zabiegi o zatwierdzenie sanacyjnego Kółka w Targowisku. Sprawa cała zakrawała na warcholską robotę.

Celem należytego wyjaśnienia sprawy zwołano 6 bm. nadzwyczajne zebranie w Targowisku, na które przybył zarząd powiat. PTR. w osobach ks. Zabrockiego i p. Kucy. Zebranie to miało zdecydować, czy ma w Targowisku powstać nowe Kółko czy też ogół rolniczy ma nadal należeć do Kółka Roln. w Samplawie. Zdecydowano w końcu zebrania nie rozbić Kółka Roln. w Samplawie i nie przystąpić do secesyjnego Kółka w Targowisku. Po przekonywujących obradach pozostali przy secesyjnym Kółku sami tylko

OSTATNIE NOWOŚCI

Adolfa Nowaczyńskiego

Plewy i Perły

poleca

cena 4,— zł

„Drwęca” Księgarnia Nowe miasto

aranżerowie tej warcholskiej roboty. Cały ogół rolniczy natomiast tę robotę potępił.

Należy zaznaczyć, że nie jest to pierwszy zamach na Kółko Samplawa, gdyż kilkunastu osadników z Rakowic też chce sobie założyć takie secesyjno-sanacyjne Kółko Roln. w Rakowicach. Są to wszystkie zabiegi tworzenia jak największej Kółek Roln., stojących pod wpływami sanacji. Dlatego przestrzegamy rolników, by mieli się na baczności przed tymi rozbijaczami jedności rolniczej. Kółka muszą pozostać organizacjami apolitycznymi. Inaczej rozleją się.

Z Pomorza

Konfiskata pozostałych jeszcze egzemplarzy „Gł. Mazurskiego” w ekspedycji.

Działdowo. Dnia 7 bm. w ekspedycji „Głosu Mazurskiego” zjawił się urzędnik Starostwa, który oświadczył, że konfiskuje Nr. 27 tej gazety z dnia 6 marca rb. za artykuł, umieszczony na czwartej stronie: „Oświadczenie księży dekanatu kamińskiego do ks. prob. Wryczy”. „Głos Mazurski”, wydanie wtorkowe, był roznieiony już dnia poprzedniego, wobec czego ekspedycja posiadała tylko 6 egzemplarzy, które skonfiskowano. Takie to czasy!

Z jarmarku. — Komornik na posterunku.

Działdowo. Dnia 6 bm. odbył się tu jarmark na bydło i konie, na który sprzedano większą, jak zwykle, ilość bydła. Ruch był nieco ożywiony. Za dobre krowy mleczne płacono do 180 zł. Rynekmi bydlęcym zainteresował się także komornik sądowy, poszukujący dłużników, u których egzekucje wypadły bezskutecznie, a tu w jednym wypadku miał szczęście i wierzyciela zaspokoili, co oczywiście wywołało sensację. Zabrał bowiem krowę w chwili, gdy dłużnik po ubiciu targu zamierzał ją oddać kupującemu. Kronika policyjna nie zanotowała wypadków kradzieży, ponieważ takowych nie zgłoszono, lecz mimo to zaszła kradzież i to worka maki, który skradziono z wozu gosp. W. Długokłowskiemu z Działdowa. Poszkodowany, wnioskując, że uczynili to bezrobotni, którzy na zbliżające się święta wielkanocne w ten sposób zaopatryli się w żywność, wypadku tego nie zgłosił Policji.

Wyłowienie karabinów z jeziora.

Działdowo. Onegdaj rybacy przy łowieniu ryb w Działdówce przy granicy polsko-niemieckiej, wyłowili 2 karabiny rosyjskie, pochodzące z wojny światowej. Rybacy twierdzą, że w rzece zatopiono większą ilość materiału wojennego podczas cofania się armji gen. Samsonowa.

Nieszczęśliwy wypadek przy pracy.

Burkat. Nieszczęśliwemu wypadkowi uległ 17-letni syn roln. Rykaczewskiego, zajęty przy młóceniu zboża w gosp. wdowy Koschowitz. Dostał on się w tryby młockarni, które go poważnie pokaleczyły. Na miejsce wezwano lekarza.

Czy potrzeba było tego?

Radoszki. Dnia 5 bm. przeprowadziła Policja z Górzna u gosp. p. Tomsa na wybudowaniu rewizji, przy której wykazało się, że T. przechowywał u siebie nielegalnie nabytą większą ilość maszyn roln. i jak wersje krąży, otrzymał takowe do przechowania od niejakiego Sontowskiego z Radoszki. Część maszyn była zakopana i prawdopodobnie pochodzą one z kradzieży. Odkrycie to wywołało między tut. ludnością niemale zdziwienie, gdyż p. T. uważany jest ogólnie za możnego gospodarza i cieszy się pozatem nieskalaną opinią. Tembardziej niezrozumiała jest ta łączność p. T. z Sontowskim, który nie zafajdował zbyt dobrej opinji, mając niejedną sprawkę za sobą. Przypuszczalnie rewizja nastąpiła na skutek doniesienia, a prowadzone śledztwo niezawodnie wyjaśni tę niejasną sprawę, której rozwiązania z napięciem się oczekuje.

Epidemia kradzieży drobiu i świń.

Jabłonowo. Od dłuższego już czasu dokonywane są w Jabłonowie i okolicy kradzieży drobiu i świń. W krótkim bowiem stosunkowo czasie skradziono setki drobiu i około 20 świń. Ostatnio w nocy na 4 bm. skradziono p. J. Stupskiemu 3 ctr. tucznika, którego mimo ujadania ostrego psa wyniesiono. Nazajutrz, gdy p. S. spostrzegł kradzież, użył swego psa Bernardynera, który śladem złodziei udał się w stronę Piecewa, a następnie poza Piecewa na łąki, gdzie rzeczywiście odnalazł mięso, porzucone w bagnie. Dochodzenia policyjne za złodziejami są w toku.

Utonął w bagnie.

Miesiączkowo, pow. brodnicki. W ub. tygodniu 2-letni Edmund Dubanowski wyszedł z domu rodziców i udał się do bagna, 50 metr. od domu oddalonego, a należącego do roln. p. Brodzińskiego. Wszedłszy na prowizoryczny mostek do czerpania wody, ześlizgnął się i wpadł do wody.

Strasza śmierć pod kołami pociągu.

Terespół Pom. W ub. sobotę 50-letni robotnik kolejowy, Leon Nowakowski z Kozłowa, pełniąc służbę obchodowego na torze kolejowym między Terespolem a Laskowicami, zanim zdołał usunąć się z toru przed zbliżającym się pociągiem, został przez maszynę pochwycony i rozszarpany, która rozrzuciła szczątki odzieży i ciała na 20 m. wzdłuż toru. Nieszczęśliwy osierocił żonę i kilkoro dzieci.

Kronika kościelna.

Pelplin. J. E. Ks. Biskup Dr. Okoniewski mianował: radcą duchowym honorowym: ks. prob. Leona Gawin-Gostomskiego z Fordonu dnia 25 lutego rb.; moderatorem: imn. Sodalicyj marj. na diecezję chełmińską: ks. pref. Józefa Grochockiego z Kościerny; wikariuszami: ks. Kiljana Felskowskiego, wik. z Lubichowa w Wąbrzeźnie, ks. Bolesława Łosińskiego, wik. z Wąbrzeźna w Lubichowie, ks. Józefa Radtego, wik. z Mrocza w Grucznie, ks. Pawła Szywniewskiego, wik. z Kościerny w Mroczie; powołał na zastępstwo: ks. Jana Jankowskiego II, wik. z Grudziądza do Ostrowitego k. Jabłonowa, ks. Franciszka Romanowskiego, wik. z Grudziądza do Szembruka, ks. Mieczysława Sumińskiego, wik. z Starogardu do W. Radowisk; zwolnił ks. Józefa Lemańczyka, wik. w Grucznie do Zgromadzenia ks. ks. Salezjanów.

Nocna przygoda podróżnych w międzynarodowym ekspresie.

Chojnice. Pociąg międzynarodowy, zdążający przez Chojnice z Rygi do Paryża, miał nieład przygodę. Kiedy bowiem o godz. 2.47 opuścił stację w kierunku Berlina, zapaliła się nagle os jednego wagonu sypialnego. Pożar zauważono jeszcze w obrębie stacji, tak, iż pociąg przy pomocy sygnalów zdołano zatrzymać. Najpierw zbudzono około 40 śpiących pasażerów, poczem płonącą os ugaszono. Szkód materialnych prawie że niema. Wagon odczepiono od pociągu, który po 35-minutowym przymusowym postoju wyruszył w dalszą drogę.

Pośród zbudzonych z głębokiego snu pasażerów wynika w pierwszym momencie panika nie do opisania. Na wieść o płonącej osi niektórzy w białiznie zamierzali opuścić wagon.

KĄCIK RADJOWY

Audycje Polskiego Radja w Warszawie.

Sobota, dnia 10. III. 7.00 Audycja poranna. 12.05 Muzyka salonowa. 15.40 Płyty. 16.00 Audycja dla chorych. (Tr. ze Lwowa). 16.40 Lekcja języka franc. (kurs średni). 16.55 Koncert popularny ork. symf. P. R. 17.50 „Przegląd roln. prasy krajowej i zagr. (Tr. z Wilna). 18.00 Reportaż. 18.20 Muzyka lekka. 19.25 Kw. lit. „Opowiadanie nieprawdopodobne” (fragment). 19.40 Wiad. sport. 19.47 Dz. wiecz. 20.00 „Myśli wybrane”. 20.02 Muzyka lekka. 21.00 „Skrzynka pocztowa techniczna”. 21.20 Koncert Chopinowski. 22.05 „Wycinki krakowskie”. 23.05 Muzyka tan.

Niedziela, dnia 11. III. 9.00 Audycja poranna. 10.00 Tr. nabożeństwa z Katedry św. Jana w Warszawie. Kazanie pt. „Lzy Chrystusowe” — wygl. ks. prałat dr. Jachimowski. Po nabożeństwie — muzyka religijna z płyt. 12.15 Poranek muzyczny z Filharmonji Warsz. W przewie: około godz. 13.00 Pogadanka muzyczna. 14.00 Pogadanka pszczelarska pt. Wiosna w pasiece”. 14.15 „Przegląd rynków produktów rolnych”. 14.30 Muzyka lekka z płyt. 15.00 „Kiedy słońce przygrzeje”. 15.20 Koncert. 16.00 Słuchowisko dla młodzieży pt. „Antena w karczmie „Rzym”. 16.30 Płyty. 16.45 Opow. Lucjana Siemińskiego pt. „Sarnecka”. 17.00 Dziecko a alkohol”. 17.15 Koncert polskiej muzyki o charakterze ludowym, w wyk. ork. P. R. 18.00 Słuchowisko pt. „Syn wszystkich matek”. 18.40 Piosenki. 19.30 Radjotygodnik dla młodzieży: „Co się dzieje na świecie”. 19.50 „Myśli wybrane”. 19.52 Koncert popularny w wyk. ork. P. R. 20.50 Dz. wiecz. 21.00 Felj. prawie podróżniczy”. 21.15 „Na wesolej lwowskiej falli”. 22.15 Wiad. sport. 22.25 Muzyka tan.

Poniedziałek, dnia 12. III. 7.00 Audycja poranna. 12.06 Płyty. 15.55 Koncert orkiestry jazzowej. 16.40 Lekcja języka francuskiego. (kurs elem.) 16.55 Koncert (tr. z Krakowa) 17.50 „Skrzynka poczt. roln.” 18.00 Odczyt pt. „Najwyższy dom świata”. 18.20 Koncert kameralny. 19.25 Odczyt aktualny. 19.40 Wiad. sport. 19.47 Dz. wiecz. 20.00 „Myśli wybrane”. 20.02 Koncert muzyki holenderskiej ze studja w wyk. ork. symf. P. R. 21.00 Felj. „Przemysłniczy haszyszu”. 21.15 Muzyka lekka z wyk. ork. P. R. 22.00 Płyty. 22.20 Muzyka taneczna.

15 do 20 zł miesięcznie

Coraz więcej świętówek na kolei.

Warszawa. Ministerstwo Komunikacji zmniejsza obecnie liczbę dni pracy nie tylko pracownikom czasowym, ale i stałym, o ile pobierają dniówki. Najbardziej ucierpieli pracownicy służby drogowej, dla których zatrzymano tylko 7 do 12 dni pracy w miesiącu, a na niektórych odcinkach tylko przez 3 dni, tak, że zarabiać będą 15 do 20 zł miesięcznie. Również silne jest zmniejszenie pracy wśród służby warsztatowej, zatrudnionej najwyżej 17 dni w miesiącu.

Grozą przejmujący wypadek na Morzu Kaspijskiem.

Na Morzu Kaspijskiem oderwała się wielka bryła lodowa, na której znajdowało się 400 rybaków wraz z 190 końmi. Dzięki akcji ratunkowej część ich zdołała dobić do lądu, część została wyratowana przez okręty i samoloty. Ogółem jeszcze 84 rybaków znajduje na lodzie, już od przeszło miesiąca, ale i ich uratowania należy się spodziewać w najbliższym czasie.

500 ludzi utonęło.

Londyn. Z Kantonu donoszą o strasnej katastrofie okrętowej, która pociągnęła za sobą wiele ofiar. Podczas wjazdu do portu zatonał przeładowany pasażerami parowiec chiński, na którego pokładzie znajdowało się około 500 ludzi. Prawdopodobnie wszyscy pasażerowie utonęli. Na nadbrzeżu ułożono już zwłoki 350 topielców. Tłumy kobiet i dzieci wśród szlochów wędrują wzdłuż szeregów topielców, szukając swoich bliskich, którzy okrętem tym mieli przybyć do Kantonu.

GIELDA ZBOZOWA W POZNANIU.

Notowania oficjalne z dnia 8. 3.

Płacono w złotych za 100 kg.

Zyto nowe zdadne do przemiatu	14.50—14.75
Pszonica	17.75—18.00
Jęczmień browarowy	15.50—16.50
Owies	11.75—12.25
Rzepak	46.00—47.00
Siemię lniane	49.00—52.00
Gorzycza	33.00—35.00
Wyka latowa	13.50—14.50
Peluszka	14.50—15.50
Groch Victoria.	22.00—26.00
Groch Folgera	20.00—22.00
Łubin niebieski	7.50—8.75
Łubin żółty	9.75—10.75
Seradela	13.00—14.00
Koniczyna czerwona czysta	170.00—200.00
Koniczyna biała	60.00—100.00
Koniczyna szwedzka	90.00—120.00
Tymoteusz	25.00—30.00
Przełot	90.00—110.00
Mak niebieski	42.00—48.00

Za redakcję odpowiedzialny: Franciszek Łupicki w Nowemmieście. Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonego numeru lub odszkodowania.

Zarzut
uczyniony w dniu 26. I. 34 r.
w lesie p. Aleks. Piotrowskiemu
z Łąkorza niniejszem z żalem
cofam. **Winc. Ostrowski.**

Ziemniaki jadalne

„Industria” kupuje wagonowo
i w mniejszych partjach
na skład
F. Modrzejewski,
Nowemiasto.

Skóry surowe !!

kupuje stale i płaci najwyższe
ceny dzienne
handel skór surowych
i garbowanych
Edm. Szudziński,
Nowemiasto, Sobieskiego 18.

Kiszzone ogórki
poleca
B. Jankowski, Nowemiasto

Kto
Henko
wieczorem
bieliznę namoczy,
temu
rano
pranie
łatwo się potoczy

Henko
Henkel'a
Soda do prania
i bielenia.
Bez chlorku.

Dnia 7 marca rb. o godz. 5.45 rano zasnęła
w Bogu, opatrzona kilkakrotnie Sakramentami
św., moja najukochańsza żona, nasza najdroż-
sza matka i babka **ś. p.**

Anna Kreja

z d. Stefańska
przeżywszy lat 55.
O czym donosi w głębokim smutku po-
grążona **RODZINA.**
Nowemiasto, Grodziczno, Tuszewo, Byszwałd,
Gryżliny, Mierzyn, 7 marca 1934.
Ekspozycja zwłok z domu żałoby odbędzie
się w sobotę, dnia 10 bm. o godz. 9.30 do ko-
ścioła parafjalnego w Nowemmieście, nastę-
pnie pogrzeb.
Osobnych uwiadomień nie wysyła się.

Wszystkim, którzy okazali nam swe współczucie, złożyli wieńce i wzięli udział
w pogrzebie naszej najukochańszej Zmarłej
ś. p.

Rozalji Rau'owej

a w szczególności Przewielebnemu Ks. Prof. Dembieńskiemu, ks. wik. Weltrowskiemu,
Paniom ze Stow. św. Wincentego a Paulo oraz Personelowi F-y „Drwęca” wyrażamy
niniejszem nasze serdeczne

„Bóg zapłać”

Władysław Rau z córką.

Nowemiasto, w marcu 1934.

Wszystkim, którzy brali udział w pogrze-
bie mego kochanego męża
ś. p.

Józefa Ewertowskiego

w szczególności ks. prob. Majce, Tow. Powst.
i Wojaków, Radzie Gminnej, Kółku Rolnicze-
mu, miejscowej orkiestrze oraz za liczne wień-
ce i wyrazy współczucia składamy serdeczne

„Bóg zapłać”

żona z dziećmi.

Rożental, dnia 7 marca 1934.

W pierwszą bolesną rocznicę zgonu mej naj-
droższej żony i naszej najukochańszej mamy **ś. p.**

Marji Szulcowej

odprawi się za spokój Jej duszy

Msza święta

w poniedziałek, dnia 12 marca o godzinie 7-mej
w kościele farnym, o czym zawiadamia

Leon Szulc z córkami.

Lubawa, dnia 10 marca 1934 r.

Z dniem 1-go III. rb. osiedlił się

Dr. med. Józef Nowak

jako lekarz **praktykujący**

w **BIELICACH** przy st. Biskupiec Pom.

(dom p. Hannesowej)

Telefon Krotoszyny Pom. Nr. 1.

Igły gramofonowe

w różnych gatunkach
poleca najtaniej

„Drwęca” Drukarnia i Księgarnia
Nowemiasto.

Szanownej Publiczności Nowegomiasta podaję do łask. wiadomości, iż
otworzyłem warsztat w domu p. Pawłowskiego w No-
wemmieście (Rynek 8)

i wykonuję wszelkie prace monTERSkie i instalacyj ŚwIETNYCH

Również przyjmuję wszelkie prace, wchodzące w zakres elektryfikacji po
cenach przystępnych i proszę o łask. poparcie mego przedsiębiorstwa.

Szczepan KuczmarSKI

Rynek 8.

WSZELKIE

MATERIAŁY INSTALACYJNE

wchodzące w zakres elektryfikacji

jak: PLECIANKĘ, PRZEWODY, OPRAWKI, WYŁĄCZ-
NIKI, BEZPIECZNIKI, IZOLATORY i t. p.

polecamy w wielkim wyborze i po cenach bardzo niskich.

„DRWĘCA” Druk. Księgarnia NOWEMIASTO.

Papier szklisty

w różnych grubościach

poleca

„DRWĘCA” Druk. i Księgarnia

Sprzedam
pas skórzany 13 metrów długi
16 cm. szeroki, oraz dom miesz-
kalny z ogrodem
Kitowski, Pacótkowo,
poczta Nowemiasto.

Mały
sprzedam **dom**
Lubawa, ul. Kościelna 20.

Kołodziej
z własnymi narzędziami poszu-
kuje posady.
Fr. Modrzejewski,
Lipinki, pow. Lubawa.

Porządny
chłopak
do bydła, który umie doić
potrzebny od zaraz
Karczewski, Byszwałd.

Małe gospodarstwo

4 morgi ogrodowej ziemi —
domek murowany — sad owo-
cowy — nad szosą i blisko
miasta pod Łąki na sprzedaż.
Stosowne dla ogrodowego. —
Cena według umowy.
Zgłoszenia do eksp. „Drwęcy”
Nowemiasto.

Sprzedam,

wydzierzawię 4 morgi ogrodu
z budynkami wraz ze składem
rzeźnickim. Korzystnie do na-
bycia.

Leon Gałędek, Skarlin.

Skład

i mieszkanie 4 pokojowe jest
od 1-go kwietnia do wydzier-
żawienia. **Cieszyński,**
Lubawa, ul. Gdańska.

3 pokojowe
mieszkanie
od zaraz do wynajęcia.
Leon Szulc, Lubawa,
Rynek 8.

Wapno
w kawałkach
Cement
Smołę
Papę
Lepnik
Karbolineum
Dźwigary
Okucia budowlane
Gwoździe
i t. p.

poleca

po najniższych cenach

N. Ewertowski

skład żelaza - art. budowlanych
i maszyn rolniczych
NOWEMIASTO.

Sprzedam

6 uli pszczoł **Węgorzewski,**
Maj. Klasztorny **Grabowo.**

Sprzedam

9 mórg roli wraz z zabudowa-
niem gospodarczym.
Karczewski, Lubawa,
Kopernika 27.

Samochód

półciężarowy „Ford” w dosko-
nałym stanie sprzeda
Majątek Kurzętnik.

Maszyna

do torfu jest w dobrym stanie
na sprzedaż
Zgłosz. w eksp. „Drwęcy”
Nowemiasto i Lubawa.

Za 150 zł

sprzedam używany w dobrym
stanie 4 calowy wóz kompletny
ze skrzynią (kastą).
Józef Rezmer,
Niem. Brzozie.

Tapety

w wielkim wyborze
poleca

Księgarnia „Drwęca”

Zestawienie

rodzajów wartości świadczeń w naturze
na rok 1934według uchwały Komisji Szacunkowej podatku dochodowego na powiat lubawski z dnia 26 lutego 1934
ustalona na dzień 1 stycznia 1934 r.

	Ilość kg. wzgl. ltr.	Ustal. wart. przez Kom. Szac. mar.1934		Ilość kg. wzgl. ltr.	Ustal. wart. przez Kom. Szac. mar.1934
I. Ziemiopł. i prod. z nich					
Zyto	100 kg	12,50			
Pszonica	"	18,00			
Jęczmień	"	13,00			
Mąka żyt. 70 pr.	"	22,00			
Mąka psz. 60 pr.	"	32,00			
Otreby żytnie	"	11,00			
Otreby pszenne	"	13,50			
Kasza jaglana	"	80,00			
Kasza jęczm.	"	24,00			
Kasza tatarsz.	"	75,00			
Kasza pszenna	"	74,00			
Groch jadalny	"	20,00			
Fasola	"	51,00			
Buraki ćwikł.	"	16,00			
Marchew jadal.	"	16,00			
Cebula	"	30,00			
Ziemniaki	"	3,00			
Kapusta świeża	"	12,00			
Kapusta kisz.	"	20,00			
Chleb żytni	"	25,00			
II. Nabiał					
Mleko	1 litr	13 gr.			
Masło	1 kg.	2,40			
Ser mleczarski	"	2,00			
Jaja	15 szt.	1,20			
III. Mięso i prod. zwierz.					
Mięso wołowe	100kg.	140,00			
Mięso cielęce	"	70,00			
" wieprz.	"	130,00			
" baranie	"	90,00			
Słonina	"	150,00			
Sadło	"	200,00			
Smalec	"	210,00			
Lój topiony	"	130,00			
Kiełbasa zwycz.	"	140,00			
IV. Artykuły kolonjalne i używki					
Ryż gat. średni	100kg.	70,00			
Kawa ziarnk.	1 kg.	7,00			
Kawa zbożowa	"	0,80			
Herbata	"	18,00			
Cukier	100kg.	150,00			
Sól	"	36,00			
Sładzie gt. śred.	1 szt.	0,12			
V. Opał światło i inne					
Drzewoszczap.	1 m ³	12,00			
" w wałk.	"	9,00			
Węgiel kamien.	100 kg.	5,60			
Brykiety	"	6,50			
Mydło	"	150,00			
Soda	"	28,00			
Torf	klafta	12,00			
Nafta	1 litr	0,60			
Gaz	1 m ³	28,00			
Elektryczność	1 kw.	0,60			
VI. Różne naturalja					
Krowa wolna	rocznie	150,00			
Rola bez obrób.	1 mórg	20,00			
Rola z obróbką	1 mórg	35,00			
1-pok. mieszkanie w mieście	rocznie	180,00			
2-pok. mieszkanie w mieście	rocznie	260 —			
3-pokoj. mieszkanie w mieście	rocznie	320 —			
4-pokoj. mieszkanie w mieście	rocznie	420 —			
1p. miesz. na wsi	roczn.	100 —			
2-p. " " "	"	160 —			
3-p. " " "	"	240 —			
4-p. " " "	"	380 —			
całkow. utrzym. 1 osoby z mieszkanie w mieście	rocznie	900			
całkow. utrzym. 1 osoby z mieszkanie na wsi	rocznie	500			
Utrzym. 1 osoby bez mieszkania w mieście	rocznie	720			
Utrzym. 1 os. bez mieszkanie na wsi	rocznie	360			
Obiad dla artystów i muzyk.	1 obiad	1			
Obiad dla czeladzi i in. pracow.	1 obiad	0,50			
Kolacja dla artystów i muzyk.	1 kol.	1 —			
Kolacja dla czeladzi i in. pracown.	1 kol.	0,50			
Oświetl. i opał.	rocznie	80 —			

	Ilość kg. wzgl. ltr.	Ustal. wart. przez Kom. Szac. mar.1934		Ilość kg. wzgl. ltr.	Ustal. wart. przez Kom. Szac. mar.1934
Oświetl. i opał 2 pokoi	roczn.	160,—	Utrzymanie oficera na statku w przeds.	roczn.	—
Oświetl. i opał 3 pokoi	"	240,—	Utrzym. marynarza na statku w przeds.	"	—
Oświetl. i opał 4 pokoi	"	320,—			

„Niebezpieczna konkurencja Gdyni usunięta“.

Głos niemiecki o polsko-niemieckim układzie żegludowym.

Warszawa. Korespondenci pism niemieckich w Warszawie, podając dzisiaj szczegóły umowy gospodarczej z Polską, podkreślają jako punkt najważniejszy dla Niemiec układ prywatny, zawarty w ramach ugody między Żegluga Polska, a towarzystwami żeglugi niemieckiej w Hamburgu i Bremie.

Układem tym — pisze prasa niemiecka — kończy się upośledzenie portów niemieckich przez porty polskie, które odbierały w coraz większym stopniu możliwości tranzytu. Nowy układ żegludowy daje żegludzie niemieckiej roczny obrót od 40 do 50 tys. ton, które dotąd były przeładowane przez porty na polskim obszarze celnym, a poza tem niebezpieczna dla portów niemieckich konkurencja Gdyni zostanie teraz usunięta.

Nowa ustawa emerytalna.

W najbliższych dniach wydana zostanie ustawa o emerytalnem uposażeniu pracowników państwowych.

Jak wiadomo, 1 lutego rb. weszła w życie nowa ustawa uposażeniowa, która ustaliła nowe wymiary uposażeń. Jednocześnie jednak zmieniono przepisy o zaopatrzeniu emerytalnem w tym sensie, że od 1 bm. emerytura będzie obliczana od pensji zasadniczej bez dodatków. Wskutek przeszerogowania większość urzędników państwowych otrzymała niższe pensje zasadnicze, nowe więc przepisy krzywdziłyby ich w przypadku odejścia na emeryturę. Nowela w tej dziedzinie przyniesie zasadniczą zmianę.

Urzędnicy państwowi, którzy w dniu 31 stycznia rb. przeszli 15 lat i więcej na służbie państwowej i przejdą w stan spoczynku po 1 bm.

będą mogli wybierać pomiędzy zaopatrzeniem emerytalnem według starej ustawy uposażeniowej lub nowej. Przepis ten ma wejść w życie z dniem ogłoszenia, lecz obowiązywać będzie wstecz 1 bm.

Gdańsk podległy nuncjaturze w Warszawie.

Gdańsk. W „Danziger Volksztg.” publikuje ks. dr. Mosske artykuł na temat stosunków dyplomatycznych, istniejących pomiędzy Gdańskiem, a Watykanem. Ks. dr. Mosske stwierdza, że droga z Gdańska do Rzymu i odwrotnie, z Rzymu do Gdańska, prowadzi przez nuncjaturę warszawską, której zakres władzy w myśl art. 3 konkordatu, istniejącego pomiędzy Polską, a Watykanem, rozciąga się i na teren Wolnego Miasta.

Autor stwierdza dalej, że nuncjusz apostolski w Warszawie ma nie tylko prawo, ale i obowiązek opiekowania się sprawami kościoła katolickiego na terenie Wolnego Miasta.

Ten głos wybitnego duchownego gdańskiego jest o tyle charakterystyczny, że bezpośrednio po zawarciu przez Polskę konkordatu z Watykanem wszystkie głosy kół politycznych, a również i gdańskiego niemieckiego duchowieństwa, stały na stanowisku, że biskupstwo gdańskie, jako biskupstwo wydzielone, podlega bezpośrednio Ojcu św., wobec czego kres władzy nuncjusza apostolskiego w Warszawie, kończy się u granic Wolnego Miasta.

Widocznie zmiana sytuacji politycznej, wywołana przez objęcie władzy w Gdańsku przez hitlerowców, wpłynęła otrzeźwiająco na gdańskie duchowieństwo.

Pomnik Papieża Piusa XI w Warszawie.

W Warszawie ma być wzniesiony pomnik Ojca św. Piusa XI, pierwszego nuncjusza w odrodzonej ojczyźnie i przyjaciela Polski. Pomnik ma stanąć na skwerze przy zbiegu ulic Piusa XI (dawniej Pięknej) i Mokotowskiej.

W celu zebrania składek na budowę pomnika i rozpisania konkursu ma powstać specjalny komitet, złożony z przedstawicieli społeczeństwa stolicy.

Rozwiązanie stowarzyszeń „badaczy pisma św.” w Niemczech.

Pruski minister spraw wew. zarządził rozwiązanie międzynarodowego stowarzyszenia „badaczy Pisma św. wraz ze wszystkimi jego organizacjami na całym terenie państwa pruskiego, ponieważ towarzystwo pod płaszczykiem rzekomych naukowych badań biblijnych, prowadziło robotę antypaństwową. Majątek rozwiązanej organizacji został skonfiskowany. Podobne zarządzenia wydane zostały już przedtem w kilku innych krajach Rzeszy.

Męczeńska śmierć ś. p. ks. Jana Trojgo.

Według wiadomości, otrzymanych z Moskwy od korespondenta KAP-owej, GUP zamęczyło ks. kanonika Jana Trojgo.

Pierwszy raz aresztowany był śp. ks. Trojgo w związku ze sprawą śp. ks. arcybiskupa Cieplaka w marcu 1923 r. i pozostawał w więzieniu przeszło 2 lata. Drugi raz aresztowało go GPU w końcu grudnia 1927 r. i zesłało go na 5 lat do obozu pracy przymusowej. Karę odbył śp. ks. Trojgo w obozie Sołowieckim. Po upływie terminu tej kary, tj. w końcu 1932 r., GPU w dalszym ciągu zatrzymało go w obozie karnym. Niejednokrotnie domagał się ks. Trojgo, by zakomunikować mu na podstawie jakich powodów zatrzymują go w obozie, lecz odpowiedzi nie uzyskał. 5. VIII. 32 wywieziono go razem z kilku innymi księżmi z Sołowieckiej wyspy Auzer na Centralną wyspę i tam w barbarzyński sposób dręczono, domagając się wyrzeczenia kapłaństwa i wiary. W następstwie tych tortur, straszego rygoru więziennego śp. ks. Trojgo dostał pierwszego ataku nerwowo-psychicznego. W końcu lipca tegoż roku wywieziono go do leningradzkiego więzienia GPU razem z ks. biskupem Matulonisem i księżmi Chomiczem, Dejnisem, Nowickim, Bujalskim i Sowińskim. Z bólem w sercu stwierdzili księża, że ich kolega jest nie-normalny.

Na dworcu kolejowym w Leningradzie spotkał księży współczesny najgorszy dręczyciel katolików w Sowietach, Pauker. Kiedy zobaczył, że jeden z księży prowadził śp. ks. Trojgo pod rękę, z nieudaną ciekawością zapytał: Co to znaczy? Co mu jest?

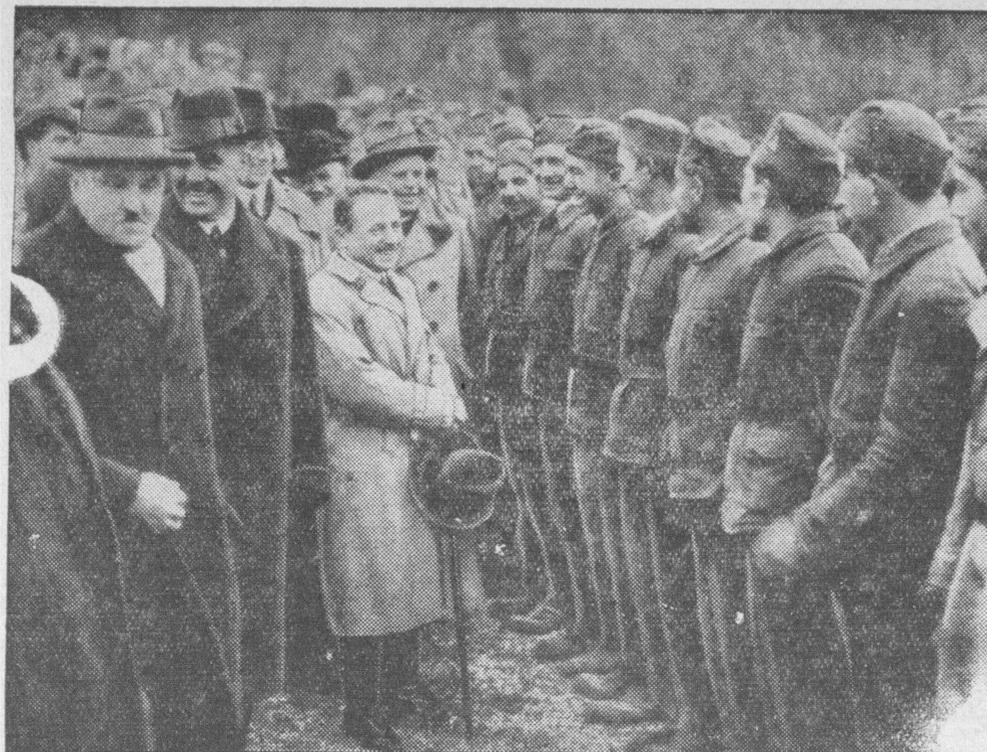
— Ks. Trojgo zachorował nerwowo, krótko odpowiedział mu ks. X.

Na twarzy komisarza Paukera odmalowała się szatańska radość.

Ciężko chorego kapłana-więźnia osadzono w pojedynczej celi. Musiał on tam doznawać strasznych katuszy moralnych. Po roku dzikiego znęcania się przewieziono wreszcie ks. Trojgo do obozu pracy przymusowej w Łodejnym Polu i tam, jak podaje autentyczna wiadomość, ś. p. ks. Jan Trojgo zmarł pierwszej nocy po przewiezieniu. Śmierć nastąpiła wskutek („ostrawo pomieszanielstwa”) silnego rozstroju nerwowego, jak podaje urzędowa wiadomość.

GPU szaleje. Krew męczenników za wiarę nieustannie przypomina katolikom całego świata o tem, co dzieje się w Sowietach i wzywa do oka-

Wśród robotników.

Dr. Dollfuss, kanclerz austriacki, (w środku) w odwiedzinach w obozie służby pracy nad Dunajem, gdzie kilkaset robotników za minimalnym wynagrodzeniem dobrowolnie pracuje przy regulacji rzeki.

zania braterskiej pomocy i spełnienia obowiązku chrześcijańskiego w obronie gnębionych w sposób barbarzyński i wyrafinowany naszych nieszczęśliwych braci.

Prawo przemysłowe uchwalone wbrew przestrogom Klubu Narodowego. — Rozbudowa biurokracji obciąży jeszcze bardziej życie gospodarze.

Warszawa. W ub. piątek przed południem w komisji przemysłowo-handlowej Sejmu stoczono batalję o zgłoszoną przez rząd nowelę do dekretu **o prawie przemysłowym.**

W dyskusji zabierali niemal wyłącznie głos posłowie Klubu Narodowego.

Pos. **Zieliński** stwierdził, że projekt noweli jest **niezgodny** z obowiązującą dotychczas konstytucją oraz nową ustawą o stowarzyszeniach i postawił wniosek o odesłanie projektu do komisji konstytucyjnej. Wniosek ten większość sanacyjna odrzuciła.

Pos. **Mazur** poddał ostrej krytyce przepisy przewidujące, że wszystkie zakłady przemysłowe zobowiązane będą **składać ministerstwu sprawozdanie o swoim stanie gospodarczym**, o urządzeniach technicznych i nawet składzie personalnym, co jest zupełnie bezprzedmiotowe, ponieważ obecnie materiały takie zbierają Izby Przemysłowo-Handlowe

i nowe przepisy rozszerza tylko biurokracyzm, tak bardzo już w Polsce przeklinany.

Zamierzone wprowadzenie nowych inspektorów przemysłowych ma chyba na celu tworzenie nowych posad, które niezawodnie udzielane będą nie z punktu widzenia fachowego, lecz według obecnie przyjętych kryteriów.

Pos. **Górczak** przedstawił doniosłą rolę, jaką odegrało rzemiosło polskie na ziemiach zachodnich, a którego **położenie nowa ustawa znacznie osłabi.**

Wypowiedział się też przeciwko tworzeniu wspólnych organizacji przemysłowych, do których należałoby również i żydzi.

Pos. **Lasota** zgłosił imieniem Klubu Narodowego szereg poprawek, dotyczących głównie rzemiosła.

Za ustawą wypowiedzieli się oczywiście posłowie sanacyjni oraz przedstawiciel ministerstwa przemysłu i handlu, dowodząc, że projekt rządowy daje przemysłowi nowe podstawy rozwoju. Jak było do przewidzenia większość rządowa projekt uchwaliła.

Przekupka wygrała 5 milionów franków.

W siódmym ciągnięciu narodowej loterii francuskiej główna wygrana w wysokości 5 milionów franków przypadła pewnej przekupce z Quissac, wdowie, matce trojga dzieci.